

Arturo Gaya presenta 'Bonaire 12', el seu primer treball en solitari i el més personal

Està format per 12 cançons: 3 de pròpies, hi ha 7 peces en què musica versos de Zoraida Burgos, Gerard Vergés, Enric Casasses, Jaume Rocamora, Carles Renau i Jon Gras, i homenatja dos cantautors "referents" per al músic tortosí com són Quico Pi de la Serra i Caetano Veloso

Tortosa Andrea Capilla

El músic tortosí Arturo Gaya estrena este divendres, 2 de juliol, *Bonaire 12*, el seu primer treball discogràfic en solitari i també el més personal de la seua llarga trajectòria, iniciada el 1977. Ell mateix ho ha afirmat així, en la presentació del disc, en què ha detallat que **"tenia ganes de fer alguna cosa de la qual fos l'únic responsable, o l'únic culpable, d'allò que dic, d'allò que no dic i de com ho dic. Esta és la idea de Bonaire 12"**.

No és d'estranyar, llavors, que l'àlbum s'anomena *Bonaire 12*, el títol del primer single que va veure la llum el passat mes d'abril i que dona nom al carrer i al número on va nàixer el músic tortosí. **"Reflectix molt bé el significat d'un disc personal"**, diu Gaya. Esta és una de les tres cançons pròpies que conforma el disc, i evoca un clar record a les seues arrels i a la seua infantesa, a aquella manera de viure d'abans. I dels records més dolços a la reivindicació, inspirada en el moviment dels indignats del 15-M, amb *Encara et queda un blues*. **"D'aquella pintada que sortia a molts llocs que deia 'Se'ns piken a sobre i la tele diu que plou' surt esta cançó"**, explica Arturo Gaya, que afegix **"els motius per indignar-se van canviant, les crisis van canviant de nom, però sempre les patim els mateixos. Per tant, esta cançó, tot i estar inspirada en aquell 15-M, no dixa de tenir una trista actualitat"**. L'última de les tres cançons pròpies, *Robar la primavera*, també està molt vinculada a l'actualitat i tampoc abandona el to

Imatge d'este dijous de la presentació del disc Bonaire 12 d'Arturo Gaya. / A.C.A.

reivindicatiu, perquè **"ni en nom de cap color, ni cap bandera. / No em robeu mai més cap primavera"**. Es tracta d'una peça que fa referència a la pandèmia, **"a l'experiència 'fantàstica' que tots hem compartit i ens ha tocat viure en els últims 15 mesos i que esperem que no tinguem una nova pròrroga"**.

El seu primer disc en solitari també inclou set cançons que són poemes musicats, especialment de poetes de les Terres de l'Ebre. **"He arribat a la poesia gràcies a grans mestres que hi van posar música, com Ovidi Montllor, Raimon, Teresa Rebull, Xavier Ribalta, Paco Ibáñez. Gràcies a estos grans mestres, els cantautors sentim la necessitat de continuar**

musicant poemes i donar a conèixer la poesia, perquè així és com arriba a llocs insospitats", indica el músic tortosí. En este sentit, al disc poden trobar-se els versos del poema *No més la veu de Zoraida Burgos*, encapçalant el disc; el conegut *Parlo d'un riu mític i remorós* de Gerard Vergés; es dediquen dos peces a versos d'Enric Casasses: *Embarcats en això d'escriure versos del llibre Bes nagana i Tres poemes amorosos* extrets del llibre *El nus la flor*. Gaya també ha escollit un poema de Jon Gras, un jove poeta de la Ràpita **"que va morir massa jove, però va morir molt savi. Tan savi que va escriure uns versos en què la frase del seu poema De Galati i Bolneta és de màxima sa-**

viesa: 'Jo de gran vull ser vell'". El pintor de les Terres de l'Ebre Jaume Rocamora també té pas en este disc, ara, des del seu vessant poètic. Es tracta d'un poema escrit el 1969, anomenat *Terres de l'Ebre*, i que comptarà amb la participació dels Quicos per a interpretar-lo. **"L'hem titulat Exili perquè Jaume el va escriure quan estava a París, no va poder tornar a les Terres de l'Ebre, a la seua Tortosa, perquè va coincidir amb l'estat d'excepció, en què van empresonar gent com Manuel Pérez Bonfill o Frederic Mauri"**, narra Arturo Gaya, que afegix, **"a més, Jaume Rocamora va ser l'inspirador d'això que en diem Terres de l'Ebre: no és un terme nascut de l'administració, sinó del telxut social. Vam començar a dir-nos Terres de l'Ebre, i al final, se'ns ha reconegut com a tal. Una de les primeres vegades va ser amb el poema de Jaume Rocamora"**. Per a acabar amb els poemes musicats, hi ha el cant al retorn a la cultura rural, als horts. *Tornem al barata, / cremem els diners. / Jo crio conills / tu tens un porquet"*, són els versos del poeta castellonenc Carles Renau en el seu poema *L'Essència*, que han inspirat el músic tortosí.

Per a acabar, el treball discogràfic inclou homenatges a dos cantautors que **"per a mi han estat tot un referent"**. Un va dedicat a Quico Pi de la Serra, de qui han versionat la cançó *Sento el vent*, i com no podia ser d'altra manera, Gaya ha aconseguit incloure una picada d'ullet a la seua terra estimada, incloent-hi un **"sento el riu"** al final. L'altre homenatge és

per a Caetano Veloso, de qui ha aconseguit **"adaptar al català una de les cançons, per a mi, més boniques del món: Terra"**. Segons explica el músic tortosí, es tracta d'una peça de l'any 1969, quan Veloso estava a la presó per cantar la cançó *Prohibido Prohibir* i la Dictadura del Brasil el va empresonar. **"Aquell matí any va ser quan Louis Armstrong va arribar a la lluna, el qual es va convertir en el primer home que va trepitjar-la. Veloso va veure des de la presó, la primera imatge de la Terra des de la Lluna, cosa que va inspirar esta cançó"**.

I així es tanca un disc **"cuinat a casa entre bons amics i músics"**, que compta amb la col·laboració dels baixistes Quique Pellicer, Eduard Altaba i Ignasi Palau; a l'acordió Catí Plana i Josep Lanau 'Mitchum'; a la guitarra, més enllà de Sergi Trenzano, que s'ha encarregat dels arranjaments i tota la producció musical, també hi ha Rafel Zaragoza 'Zarita', Ramon Solé, Jordi Fusté; a la percussió, Sergi Molina; compta amb la col·laboració dels Quicos; i al saxo, la dolçaina, i la flauta bansuri, Pau Puig; i als cors, Elena Maureso, Ana Arqués i Raquel Pérez.

Ara, el músic tortosí té la intenció de **"tornar la cultura al carrer, al lloc que li pertoca"**. De moment, les dades anunciades per a donar a conèixer el viatge amb què Gaya transportarà els seus assistents amb *Bonaire 12* a les Terres de l'Ebre són tres: el 25 d'agost a la Sénia, el 3 d'octubre a Amposta, i el 5 de novembre a Tortosa. Durant l'estiu té previst participar en festivals d'altres territoris. ■